

גיליון מס' 243

יביע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת חיי שרה

מאמר השבוע

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

לבחור לחשוב נכון.

יתברך ומטעמיות מסמיות שעשיתי. להכא אתקן אותם ואצליח במשימה.

כך תרגיש אותה אמא לילדים, שעל כל טעות שהיא עושה בחנוך הילדים שלה, או בכל פעם שאחד מהילדים מתחצץ או מתנהג אליה בצורה שאינה יפה, היא מייד מאשימה את עצמה - 'אני לא אמא טובה! אין לי שום הבנה בחנוך הילדים'... משפטים אלו יגרמו אצלה לחסר הערכה עצמית, וכמוכח לחסר אונים אל מול ההתנהגות הלא טובה של הילדים שצריכים אותה חזקה מולם.

לכן, בכל פשולון שאדם חווה במהלך חייו, במקום להתחיל לרדת על עצמו - מה הוא שנה וכמה אין בו... הוא צריך להתחיל לומר לעצמו משפטים מעודדים, משפטים שיגרמו לו לחזוק בבטחון העצמי... כי כל אחד יכול להצליח...

הדרך להצלחה

יש עוד מקרים נוספים רבים, שאנשים חסרי בטחון מרגישים בהם חסר כלת להתמודד עם הקשי שלדם, ולפעמים הם ירגישו זאת בכל פעולה שהם יעשו... בלמוד התורה - הם לא יאמינו שיש בהם היכלת להצליח להיות תלמידי חכמים, לתקן את המדות הרעות שבהם, כגון גאון, כעס, קנאה ותאונה - הם לא יאמינו ביכולתם לנצח את הקדודת הרעות שבתוכם ולהפך להיות בעלי מדות טובות יותר, ולכן הם אפילו לא ינסו לשפר את עצמם.

וכאן בלנו שואלים:

איך נתן להגיע למצב שנאמין בעצמנו שאנחנו יכולים לצאת מהמשבר ומהלחץ שהוא גורם לנו? איך נתן להגיע למצב שבו איננו מפחדים מה יהיה איתנו בכל מצבי החיים, שנשח את החיים יותר בקלות בלי להתרגש מכל דבר חדש שקורה איתנו? והאם נתן להגיע בזמן מסים בחיים לשלב שנגיש שלות נפש אמיתית ללא דאגות?

בראש ובראשונה חייבת להיות בנו האמונה התמימה - שאין שום קשי שבוא עולם מביא עלינו במהלך החיים שאינו נתן לפתרון משלם. כמו אמא אוהבת שלא תצוה את בנה הקטן להרים דבר כבד למעלה מהיכלת שלו, כך בדיוק לא יביא הבורא יתברך אל יציר פסיו - שאהוב עליו הרבה יותר מבן לאמא אוהבת - נסיון, קשי או דילמה שהוא אינו יכול לפתר אותה ולהתמודד מולה.

כל הנסיון אינו אלא לפי כוחותיו של המנסה, וכמו שמצינו בגמרא (כתבות לג): לגבי חנינה משאל ועזרה, שאלו היו מכים ומניסרים אותם - חס ושלו - הם היו משתחיים לצלם... אמנם הם היו מוכנים המשך בעמוד האחרון

לאחרונה מגלים מחקרים, כי יש שני גדול בין אותו אדם המרגיש בטוח בעצמו שהוא יצליח, וכמוכח הוא נהנה מהחיים שלו ומהסובבים אותו, לבין אותו אחד המרגיש כל הזמן חשש מהקעתו ואינו בטוח בהצלחתו...

אדם החושב בצורה נכונה שהוא יצליח, לדגמא במבחן או בפרייקט שעשה, הוא חושב לעצמו - 'ברוך ה', בורא עולם וזה אותי ביכלת לעבר את המבחן/לסים את הפרייקט המסכן', בכך הוא מפנים לעצמו את אותן יכולות שהביאו אותו להצלחה זו, והוא יודע שהבורא יתברך חנן אותו היכולות.

בפעם הבאה שהוא יצטרך לעשות מבחן נוסף או לסים פרייקט מרוב, מייד הוא יחשב בלבו - 'בעזרת ה' אני אצליח בהצלחה גדולה, כי אני יודע שה' יתברך חנן אותי ביכולות טובות שיכולות לעזר לי להגיע להצלחה, וחשוב מאוד שינסה להזכר בהצלחות שהיו לו בחייו כדי שיזכר את המתנות שנתן בתוכו הבורא יתברך, ובעזרתן הוא הצליח עד כה.

אדם המשתפר במשפכת נמוכה ומתיאש, חושב לעצמו - 'זה כל מה שאני יכול! אין לי השפלה גבוהה כדי שאני אוכל להרויח יותר, וגם אין לי את הקשרים הנכונים לקבל משרה שמניסה משפכת גבוהה יותר - זה מה שאני יכול!' אדם כזה יהיה לו קשה מאד להצליח למצא עבודה טובה יותר, פיון שחסרה לו האמונה הבסיסית - שהבורא יתברך הוא הזן ומפרנס את העולם פלו, ובשניה אחת הוא יכל להפך אותו לאדם שעשיר, ואין זה משנה כמה הוא מכשר או מקשר. וכל מה שהוא צריך לעשות זה לעשות השתדלות ולצאת לעבודתו, ולשונן לעצמו, 'ה' יתברך לא יעזב אותי לעולם! אין בי ספק שאצליח'.

וגם בכשלונו.

אף במקרה שחלילה הוא נכשל, הוא יודע לקחת את הדברים כפרופורציה נכונה: הוא יאמר לעצמו - 'יכול להיות שעדיין לא הייתי בשל מספיק לאותו מעמד, אך אין בזה סבה לעצר את עצמי...' הבורא יתברך מלמד אותי דרך הטעיות שלי. כמו-כן בזוגיות שנקבלה, הוא יאמין בעצמו שהוא יכול לתקן את הטעויות שהוא עשה, והוא ילמד מהם לקח להבא להיות בעל טוב ואוהב יותר. וכך גם יקרה פשהוא בשל במבחן, הוא יחשב בצורה הגיונית מהן הסבות שהביאו אותו לפשולו, והוא ינסה לתקן אותן בחכמה.

וכן לגבי כל פשולון שיחווה במהלך חייו, הוא לא יתחיל לרדת על עצמו - 'אני לא יצליח, אין בי הכשרים המתאימים...', ועוד משפטים הגורמים לו להורדת הבטחון העצמי. כל נקודות המוצא של מחשבותיו הן - 'אני יכול להצליח, הכשלון שעברתי נובע מרצון ה'

המסעדה
מסעדה ממוקמת בבית המדרש
תנו לנו את האפשרות להאכיל עוד ילד רעב

מיד יש מסעדת החסד מחליפת ארוחה חמה למעוטי יכולת, כל תרומה שלכם סבו ליה את כסות המנות במסעדות החסד, תנו לנו את האפשרות להאכיל עוד ילד רעב

לתרומות חייגו: 03-8000770

זמני כניסה ויציאת השבת			
חוסמים לפי לוח 'אור החיים'			
יום	ת"א	חיסה	ב"ש
כניסה:	16:26	16:23	16:26
יציאה:	17:16	17:13	17:16
ר"ח:	17:51	17:47	17:50

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:06

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמתו לברכה ורפואה והצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-ן לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

הנהגות סוּן

רבנו הרב עובדיה יוסף זאק"ל

שנאת הבריות

כתב מרן זיע"א בספר ענף עץ אבות על המשנה (אבות פ"ב מי"א) עין הרע וכו' "ושנאת הבריות" מוציאין את האדם מן העולם: מלמד שלא יכיון אדם לומר אהוב את החכמים ושנא את עמי הארץ, אלא אהוב את כולם, ושנא את האפיקורסים ואת המסיתים ומדיחים. וכן אמר דוד (תהלים קלט כא) "הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממך אתקוטט, תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי", וכן הוא אומר: "ואהבת לרעך כמוך אני ה'", כלומר, כי אני ה' בראתי, ואם הוא עושה מעשה עמך אתה אוהבו, ואם לאו אין אתה אוהבו (אבות דרבי נתן פט"ז). ואמרנו ביומא (ט): מקדש ראשון חרב על ג' עבירות חמורות: ע"ז, גילוי עריות, שפיכות דמים. מקדש שני למה חרב? והרי היו עוסקים בו בתורה ובמצוות ובגמ"ח? לא חרב אלא על שנאת חנם, ללמדך שנאת חנם שקולה כנגד שלש עבירות חמורות.

שאלות ותשובות

מאת סוּנו הרב"ג יגאל כהן שליט"א

שאלה: אדם מצא שרשרת זהב ברחוב ולא תלה מודעה של השבת אבידה וכבר עברה שנה מרגע מציאת האבידה. מה הוא צריך לעשות כעת?
תשובה: אם זה מקום שהעוברים ושבים שומרי תורה ומצוות הרי שהוא עבר על הציווי בתורה "השב תשיבם" ו"לא תגנובו", ולכן יתלה עכשיו מודעות במשך שלושים יום, ואם לא יתקשרו ימכור את השרשרת וייתן את הכסף לצדקה לזכותו של המאבד.

שאלה: אדם ששכר רכב מחברת השכרה ורוצה לעשות חריקות בכביש או לנסוע במהירות מופרזת. האם מותר? ומה הדין אם הזיק האם יכול לתקן בעצמו ואז להחזיר את הרכב?

תשובה: ודאי שהדבר אסור שהרי השכירות היא על דעת נסיעה רגילה, ועוד שיש בזה משום "ואהבת לרעך כמוך". ובענין התיקון אם היה תנאי בחוזה שחייב לתקן בחברה, אזי אסור לתקן באופן עצמאי, ואם לא היה תנאי יכול לתקנו תיקון הגון ולהחזירו לקדמותו ואז להחזירו לחברה.

שאלה: האם בתשלום שכירות דירה שייך הלאו של "לא תלין פעולת שכיר"? וכן מצוות עשה של "ביומו תתן שכרו"? ואם כן, במקרה שפעם אחת הוא איחר בתשלום השכירות ובעל הבית לא הקפיד על האיחור, מה יהיה הדין בפעמים הבאות?

תשובה: בשו"ע (סימן של"ט סעיף י"א) כתב בשם יש מי שאומר שבקרקע לא עוברים על בת תלין, אולם בקצות החושן כתב שהדבר תלוי במחלוקת ראשונים ולכן כדאי להחמיר באיסור דאורייתא, ואפילו אם אחר פעם אחת אין לאחר פעם אחרת.

מעבר לסגולה

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

שרביטו של מלך המחלה המסתורית

הפטרות פרשת חיי שרה פותחת במילים, (מלכים א א, א) וְהִמְלֵךְ יְהוָה זָקֵן בָּא בְיָמַי, וַיִּכְסֶהוּ בְּגָדִים וְלֹא יָחַם לוֹ, כתוצאה מכך נאלץ דוד המלך לשהות בחדרו באופן קבוע כאשר אבישג השונמית משרתת אותו, הנביא מתאר שבימי מחלתו של דוד המלך רצה אדוניהו בנו לרשת את מקומו, תוכנתו של אדוניהו טורפדה על ידי נתן הנביא ובא עם בת שבע לחדרו של דוד המלך ועדכנו אותו במעשיו של אדוניהו, ובאותו היום ציווה המלך דוד למשוך את שלמה בנה של בת שבע למלך על ישראל.

שואל ה'זרע שמשון' (חיי שרה אות י) כמה שאלות: א. וכי אדוניה לא ידע "שאין מלכות נוגעת בחברתה כמלוא נימה", כיצד חשב לקחת את המלוכה מאביו? ב. וכי דוד המלך לא חייב את בנו עד כדי כך שהנביא מתבטא "ולא עצבו דוד אביו מימיו"?

נקודת החשיבה של אדוניהו
ומבאר ה'זרע שמשון' אדוניהו בן חגית היה ילד טוב, שדוד המלך מעולם לא נצרך להענישו, ולכן היה

אדוניה היה סבור שהוא ראוי למלוכה מפני שהוא ירא שמים כדוד אביו, ובוודאי שלא רצה למלוך בחיי אביו אלא חשב להמתין עד שדוד המלך יפטר לבית עולמו. אך לדוד המלך היו חשבונות נוספים מי יהיה ממשיך דרכו וכבר נתן את התחייבותו לכת שבע שהיא משורש נשמתו הרי דוד המלך הוא גלגולו של אדם הראשון ובת שבע היא גלגולה של חוה, ושלמה המלך היה אמור להיות המשיח שיתקן את כל העולם לעבוד את בורא עולם, וזה היתה טעותו של אדוניה שלא התייעץ עם דוד המלך על המלך שהוא רוצה לעשות. לימים כשמלך שלמה המלך לא פגע לרעה באדוניה מפני שהיה סבור שהתכוון למלוך בתום לב, ורק לאחר בקשה שביקש אדוניה מבת שבע ציווה שלמה המלך להוציאו להורג כמורד במלכות.

היה זה לאחר פטירתו של דוד המלך, אבישג השונמית סיימה את תפקידה בבית המלך, אדוניהו ביקש מבת שבע לבקש עבורו מאת שלמה המלך שיאפשר לו להינשא לאבישג. כשמע זאת שלמה הגיב בחריפות וציווה להרוג את אדוניהו כדין מורד במלכות.

סופו של אדוניהו

ויש להבין מדוע ראה שלמה את בקשת

לזיכוי הרבים – הצטרפו להפצת הספר 'מעבר לסגולה' ביאורים על ה'זרע שמשון', רכשו מארז של חמשה סטים מהספר 'מעבר לסגולה', ותחלקו בבתי הכנסת בסביבת מגוריהם.

ליצירת קשר: 'הידברות' 1250-222-073
זכות ה'זרע שמשון' תגן בעדכם ובעד בני משפחותיכם לבריאות, זיווגים, ופרנסה טובה

פנינים מהפרשה

"וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשֵׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה" (כג, א)

במדרש שהובא ברש"י על הפסוק הראשון בפרשתנו כתוב: לכך נכתב שנה בכל כלל וכלל, לומר לך שכל אחד נדרש לעצמו - בת ק' כבת כ' לחטא, מה בת כ' לא חטאה שהרי אינה בת עונשין, אף בת ק' בלא חטא, ובת כ' כבת ז' ליופי, ע"כ.

ובדרך רמז ישנו פירוש נאה: הנה בתהילים מזמור ק' הוא "מזמור לתודה", ומזמור כ' הוא "יענך ה' ביום צרה", ובדרך כלל שאדם מודה לבורא עולם על שהצליח באיזה דבר פעמים רבות זה מהשפה ולחוץ, שכן כמה שניות הוא מרוצה ממתנת ה' וממשיך בחייו הלאה, הוא רק "אומר תודה" ולא באמת "מביע תודה". אבל כאשר אדם בצרה באה תפילתו מעומקא דליבא, ובכל הכוח הוא זועק ומתחנן על שמצפה לישועה.

אך אצל שרה אומר המדרש: "בת ק' כבת כ'", והיינו שה'תודה' של שרה על דברים שה' נתן לה ושהשיגה, הרי שהיא היתה בצורה כזו של כבת כ' וכמו באותה תפילה שבאה מחמת צרות שהיו לה מעומקא דליבא, ומזה יש לנו ללמוד להודות תמיד מעמקי נשמתנו ועל ידי כך ה' יעזרנו.

(מפי מורי ורבי הרה"ג ר' ישראל ליוש שליט"א ר"מ בשיבת אהבת אהרן).

"גַּר וְתוֹשֵׁב אֲנֹכִי עִמָּכֶם תָּנוּ לִי אֲחֻזַּת קָבֶר עִמָּכֶם וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנֶיךָ" (כג, ד)

במדרש כתוב שאברהם אמר לבני חת כך: "אם תרצו לתת לי את הקבר אני גר, ואם לאו, אז אני תושב וכמו שנאמר לי מה' "לזרעך נתתי את הארץ הזאת" וממילא תצטרכו לתת לי בעל כרחכם".

ועל ענין זה הביא המגיד מדובנא משל לאדם עשיר שרצה לתת מתנה את ביתו המפואר בתנאי כל שהוא, ואכן הוא מצא אדם שמוכן לעסקה ומיד עשה איתו שטר ובו כתב: "בית זה שייך לפלוני ובלבד שלא יהא עז פנים".

לאחר זמן מה הבעל הבית הראשון חזר לביתו ומיד הכניסו הקונה בלי שום בעיות, אך לאחר שהות ממושכת של כמה שבועות, שוב בא המכר לעשיר ואמר לו: בתחילה הכנסתי אותך כי חשבתי שבאת להתארח יום או יומיים, אבל אם אתה רוצה לגור פה עוד אז כדאי שתמצא לך אכסניה אחרת. הבעלים הראשונים שמעו זאת ואמרו לו "מה איתך? אני הוא זה שבניתי את הבית, ונתתי לך אותו!". ענה לו בעל הבית החדש: "מה שנתת כבר נתת..."

כמוכן שבעקבות כך פרץ ויכוח ממושך בין השניים, עד שהחליטו ללכת לבית דין שיכריע ביניהם. הדיינים עיינו בשטר ופסקו, שהיות וכתוב בשטר שהבית שייך לפלוני רק אם לא יהיה עז פנים, ואין עזות פנים גדולה מזו של מקבל המתנה שמגרש את נותן המתנה, על כן העסיקה מבוטלת מעיקרא ומשום שזו עזות פנים!

וכך גם הנמשל אמר המגיד: הקב"ה אמר לאברהם "לזרעך נתתי את הארץ הזאת", אולם נתן הקב"ה זכות לכנענים לשבת בארץ וכמו שנאמר: "ודור רביעי ישוּבו הנה כי לא שלם עוון האמורי", ולכן טען יפה אברהם 'תנו לי אחוזת קבר, ואם תסכימו אני בבחינת גר בארץ, ואם לא תסכימו, הרי שאתם עזי פנים וכבר נשלם עון האמורי ואני הוא בעל הבית בארץ'.

(וקראת לשבת עונג) "מיד מלכים"

לאשת החיל

חותם המחמאה

רוית ורעות הן חברות לחדר במדרשה לבנות. רעות נכנסה לחדר עיפה מאוד אחרי יום עבודה, עלתה על יצועה בבת אחת, ופתאום נכנסה לחדר בסערה רחלי ושאלה: "איפה רעות? אני חייבת אותה!"

רעות התלבטה קלות בתוך תוכה האם לענות או לא... לשחק אותה ישנה או לקום, הרי היא כבר חצי ישנה.

לבסוף היא החליטה לקום "כנראה שרחלי צריכה משהו" חשבה לעצמה. היא קמה, הן דיברו מספר דקות וכל אחת חזרה לעניינה. רוית, שהייתה עדה למקרה, לא שמרה לעצמה את מה שחשבה ואמרה לרעות - "מדהים איך שקמת שרחלי נכנסה, ראיתי איך היית עיפה וכמעט כבר נרדמת, אבל יש לך לב ממש טוב... קמת במיוחד בשביל חברה, חיזקת אותי".

כיום, לאחר כמעט 12 שנה, ביום כיפור האחרון, רעות כבר הייתה חצי ישנה במיטתה. הבת שלה ביקשה לשתות שוקו, רעות אמרה לה "בסדר, תכניני לעצמך" וחשבה לעצמה שאביה עוד ער, אז הילדה תשב איתו, אך עד שהילדה הכינה את השוקו, אביה כבר הלך לישון. רעות כל כך התלבטה ורצתה לקום לשבת עם הילדה, לתת לה יחס אישי, היא הייתה צריכה את זה (כמו כולנו בעצם), או להמשיך לישון... בכל זאת, היא כבר הייתה חצי ישנה... והנה, באופן מפתיע או לא, עלה במוחה המקרה שקרה לה עם חברתה לחדר לפני כ-12 שנה, שרוית חברתה הטובה החמיאה לה על כך שיש לה לב טוב, שאפילו מתוך שינה היא קמה עבור חברתה... ומיד בליבה של רעות עלתה המחשבה "לחברה קמתי ולבת שלי אתעצל"? וזה בדיוק מה שנתן לה את הכוחות לקום ולשבת עם הבת שלה לכמה דקות יחס... כי באמת לא צריך הרבה זמן או הרבה מאמץ... העיקר זה ההתייחסות.

ומה אנו למדות מכך? עד כמה מחמאה משאירה חותם! עד כמה היא פועלת פעולות גם אחרי שנים. לא יאומן.

זה מלמד אותנו להשקיע במקומות הנכונים. במחמאות ובמילים טובות ולא בגערות ובביקורות, מה משאיר רושם חזק יותר? מה נותן כוח לפעול טוב? רק מחמאות! ביקורת משאירה טעם של סלידה, מחמאה משאירה טעם של מוטיבציה. כמעט לכל אחת יש את המורה הזו מהעבר שהיא יכולה להיזכר בה - או שעודדה אותה ובזכותה התקדמה, או שעקצה/ביקרה/ גערה ו"בזכותה" היא ירדה מטה.

מילים טובות ומחמאות הם הכלים הכי חזקים שיש לנו בארגז הכלים, ובעזרתם נוכל לתת כוחות של ממש לסובבים אותנו, לא נשמור אותם לעצמנו. וברגע שאנחנו בוחרות לומר מילים טובות, כדאי מאוד לשייך את המחמאה לאדם, זאת אומרת - לשייך את המעשה לאדם עצמו, ולא רק שהמעשה שעשית היה טוב, אלא אתה בעצמך טוב.

לדוגמא: "יש לך לב זהב"... "אני אוהבת את האחריות שלך"... "את ממש מסודרת"... שימו לב שלא מספיק לומר "סידרת את החדר יפה", אלא "את מסודרת" - לשייך את המעשה לאופי של האדם, ואז זה נותן הרבה יותר משמעות. הצד שמחמיאים לו מבין שהוא בעצמו טוב ולא רק המעשה המקרי שעשה יצא לו טוב, וזה נותן כוחות אחרים להגיד לעצמו שהוא טוב ושלא יאה לו להתלכלך במעשים לא טובים. וכך להבדיל בביקורת - אף פעם לא משייכים את המעשה לאדם ובדיוק הפוך מהמחמאה, מדברים רק על המעשה הלא טוב. הבן אדם תמיד טוב מיסודו, המעשה שהוא עשה לא מתאים לו. אבל בצד החיובי - ככל שנשייך את זה לאדם, הוא ירגיש טוב יותר עם עצמו וזה ישפיע עליו לאורך ימים.

אישה שרוצה להשפיע טוב על הסביבה, היא צריכה להעניק מחמאות ומילים טובות לסובבים אותה, וכך ורק כך היא תיתן כוחות לעצמה לראות טוב בעולם וכן לאחרים לבחור בטוב.

לרכישת הספר "תוכו רצוף אהבה" מאת מחברת הטור חייגו: 058-3266-571

סיפור לשבת

תסמוך עלי

מספרים על לולין אחד שידע ללכת על חבל דק בלי לאבד את שיווי המשקל. והנה הלולין, שהיה איטלקי, היגר מאיטליה לארצות הברית ובכך שאף להשיג כסף וכבוד בארץ החדשה.

הוא נסע למפלי הניאגרה הממוקמים סמוך לגבול בין ארצות הברית לקנדה, ובמקום זה המושך אליו מבקרים רבים, אירגן הלולין מופע מיוחד במינו. הוא קשר חבל גבוה מעל המפלים, מצד אחד לצד השני, ואחר כך הכריז שהוא מזמין את כולם לבוא לצפות במופע מדהים. כאשר היה כבר קהל רב סביבו, הוא שאל במגה-פון: "חברים, מה דעתכם - אני יכול לעבור על החבל הזה מעל המפלים, או לא?"

חלק מהאנשים צעקו "כן, אתה יכול!!!" חלק הנידו ראשיהם בספקנות, וחלק

התחילו כבר לרחם על הלולין המסכן שעומד לצנוח אל מותו. הלולין לקח את המוט שמסייע לו לשמור על שיווי משקל, והתחיל לצעוד על החבל. הקהל התרגש. גם אלה שהכריזו בפה מלא שהוא יכול, וגם אלה שנדו לו בעצב, כולם חיכו בדריכות רבה לראות - יצליח או לא יצליח? יעבור בשלום או יפול אל מותו??

ואכן הוא הצליח לעבור והקהל מחא לו כפיים בהתלהבות. הוא פנה שוב אל הקהל, ושאל: "חברים, מה דעתכם - אני יכול ללכת על החבל הזה בעיניים עצומות?"

יותר אנשים האמינו עכשיו ביכולתו, אבל רבים היססו משום שמדובר עכשיו בלהטוט הרבה יותר קשה ומסוכן - ללכת בעיניים עצומות על חבל דק מעל המפלים האדירים!

הלולין הניח רטייה שחורה על עיניו, כיסה אותן לגמרי, והתחיל לצעוד על

המשך בעמוד האחרון

המשך סיפור לשבת

החבל. הקהל עצר את נשימתו. יצליח או יכשל?
הלוליין הצליח. הוא צעד על החבל הדק בעיניים עצומות, והגיע לעבר השני של המפלים. הפעם מחיאות הכפיים היו סוערות ונלהבות עוד יותר. נשא הלוליין את עיניו אל הקהל הרב, והכריז: "חברים, מה דעתכם - אני יכול לעבור על החבל הזה, תוך כדי הובלת מריצה על החבל?"
קהל צעק: "כן, אתה יכול!!"
הלוליין עבר על החבל עם מריצה, ואחר כך חזר לצד השני, וכל זה תוך כדי הובלת המריצה על החבל הדק בגובה רב ומעל המפלים.
"ושוב הכריז הלוליין: "חברים, מה דעתכם - אני יכול לעבור על החבל הזה עם מריצה בעיניים עצומות?"
קהל צעק לעומתו בקול אדיר: "כן!!" והוא עבר עם המריצה, כשעיניו

עצומות.
ושוב שאל הלוליין: "חברים, האם אני יכול לעבור בעיניים עצומות עם מריצה כשמישהו יושב בתוכה?"
קהל הרב ענה בהתלהבות: "כן!!!"
שאל הלוליין: "ומי מתנדב?"
שקט שרר בין הצופים. הפעם אף אחד לא ענה.
התפלא הלוליין: "אף אחד לא מתנדב?"
אף אחד לא עונה.
"אני לא מבין", תמה הלוליין, וטרוניה בקולו - "אתם סומכים עליי או לא?!"
עכשיו מישהו הואיל לענות: "סומכים, אבל לא עד כדי כך..."
ומה נשאר לנו ללמוד מכך? שעל הקב"ה צריך לסמוך בעיניים עצומות גם עד כדי כך.. בלי שום הישענות על שום גורם.
[להתעדן באהבתך]

צדקה וחסד

מידי שבוע מתקיימת חלוקה של עשרות מוצרים, פירות ירקות, מוצרי חלב, ממתקים לילדים, מידי פעם גם עופות ודגים ועוד...
לכ-700 משפחות מעוטות יכולת שהמוצרים האלה עוזרים להם להתקיים למשך כל השבוע.

בואו ותהיו חלק מהמפעל העצום הזה של עזרה לעוד משפחות במצוקה.

לתרומות חייגו: 03-8000770

ארגון "ענפים"

מזוייס נשים אפרווייקט "חברותא"
אלמוז עם בנות מתחלקות
פעם בשבוע דרך הטלפון

לפרטים והתנדבות:

055-6888010

שותפים בהפעלת מסעדת החסד

זוכים לדולר שנתברך על ידי מרן שר התורה רבי חיים קנייבסקי שליט"א.

בהוראת קבע של 200 ש"ח למשך שנתיים תזכו להיות שותפים בהאכלת נזקקים ותקבלו דולר של ברכה

לתרומות חייגו: 03-8000770

צדקה וחסד

מאכילים ילד רעב, עושים טוב לעצמנו!

רוצים גם אתם לעזור?
03-8000-770

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של 250 ש"ח אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים